

پیشگویی‌های عصر غیبت

عجل الله
تعالی فرجه

حضرت محمد

زمانی خواهد آمد که ...

گروه کتاب نشر گلستان کوثر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

پیشگویی های عصر غیبت

عجل الله
تعالى فرجه

حضرت مصطفی

زمانی خواهد آمد که ...

گروه کتاب نشر گلستان کوثر

پیشگویی‌های عصر غیبت حضرت مهدی (عج) / گروه کتاب نشر گلستان کوثر
- تهران: گلستان کوثر، ۱۳۸۴.
ص: ۷۰ - ۱۰۰.

ISBN 964-6860-25-7: 36,000.

فهرستنویسی بر اساس اطلاعات فیضا
چاپ چهارم: ۱۳۸۷
کتابخانه به صورت زیر نویس.

۱. فتن و ملاحمه. ۲. مرح م د بن حسن (عج). امام دوازدهم. ۳. غیت.
 ۳. مهدویت - - انتظار. ۴. آخر الزمان - - احادیث. الف. نشر گلستان کشور.

۱۹۷/۴۹۷

BP ۲۲۴ / ۵ / ۹۶

$$z \Delta f = \gamma + \gamma$$

کتابخانہ ملی اسلام

نشر گلستان کوثر

..... پیشگویی های عصر غیبت حضرت مهدی (عج)

گروه کتاب نشر گلستان کوثر / چاپ چهارم: ۱۳۸۷

شمارگان: ۱۰۰۰۰ جلد / شمارگان تا چاپ سوم: ۲۰۰۰۰

۱۰- محفوظ: خاطره و پیمان / لیتوگرافی: ایران اسکنر

کتاب پیشگویی های عصر غیبت حقوق محفوظ است.

نشر گلستان کونز ۱۲۵ شماره هدایت (قائدی) پیدا

ریاضیاتیں
تلفن و سپریوں ۷۷۵۲ ۶۸۶۸ - ۷۷۳

Website: www.GolestanKowsar.com

E-mail: info@GolestanKowsar.com

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و الصلوة و السلام على
خير خلقه محمد و أله الطيبين الطاهرين

سر آغاز سخن

باغ خشکیده است؛ گلها یکسی پس از دیگری
پژمرده می‌شوند؛ صدای چکاوکها به گوش
نمی‌رسد؛ نسیم بهاری، دیگر چهره‌ها را

نمی نوازد؛ قمریکان نمی خوانند؛ دیری است که
دیگر سنجاقکها به باع نمی آیند و پروانه‌ها روی
گلها نمی نشینند، دیگر دانه‌های شبنم، هر صبح
روی زیبای گلها را نمی شوید؛ به زمین که
می نگری، خاک تفتیده خبر از تشنگی می دهد؛
اندوهی سخت و جانکاه بر فضای باع، سایه
افکنده است. دریغ از طراوت و شادابی گلها و
غنچه‌ها!

آهسته و آرام گام بر می داری و در دل باع به پیش
می روی و به هر سو می نگری، چنگال مرگ گلوی
درختان باع را به سختی می فشارد؛ غشقه‌های
دوستی و محبت بر دیوارهای باع خشکیده‌اند؛
غنچه‌های وفا دیگر باز نمی شوند، از لاله‌های ایثار
خبری نیست، کبوترهای صلح و صفا پر کشیده‌اند
و بوته گل محمدی، دیگر گل نمی دهد.

به وسط باغ نزدیک می‌شوی، بر روی زمین
گلبرگهای خشکیده‌ای می‌بینی. چه گلبرگهای
زیبایی! آه! این گلبرگها از بتنفشه‌های حیا و
عفاف ریخته است.

سپیدار بلند صداقت را با ارثه دروغ و تزویر
بریده‌اند؛ قامت سرو استقامت خمیده است
صنوبر زیبای امر به معروف و نهی از منکر از
ریشه در آمده است. نخل پربار برکت، خشکیده
است و ابر عدالت دیگر بر گستره باغ سایه
نمی‌اندازد. اطراف باغ را به جای گلهای زیبا
علفهای هرزِ حرص و بخل و حسادت و
خیانت پوشانده است. جغل شوم شقاوت در
کنار چنار کهنسال انسانیت لانه کرده است. از
آب حیات‌بخش خبری نیست و باغ تشنه، در
فرق آب، طعم تلخ مرگ را می‌چشد.

اگر در گوشه و کنار، گیاهی نیمه جانی دارد
از برکت جویبار نماز است که آخرین رمق
زندگی را در باغ نگاه داشته است.

از دور، چاه آبی به چشم می خورد؛ گامهای
خود را تندتر برمی داری؛ امید رسیدن به آب، در
چشمانست سوسو می زند، به لب چاه می رسی
می نشینی، سطل را به درون چاه می اندازی
سطل پایین می رود و طناب را به دنبال خود
می کشد. لحظه‌ای بعد، صدای برخورد سطل با
ته چاه به گوش می رسد؛ باز هم دست
برنمی داری؛ طناب را می کشی تا سطل بیرون
می آید و با چشمان خیره، سطل بسی آب را
می نگری؛ بارقه امید از چشمهاست می رود؛
حیرت سراسر وجودت را فرا می گیرد؛ با خود
می گویی؛ پس آب را در کجا باید جستجو کرد؟

از دور صدایی بـه گوش مـی‌رسد؛ پـیشتر
 مـی‌روـی؛ صـدا آـشنـاست؛ گـوش مـی‌سـپـارـی؛
 صـدـایـی دـلـنـشـینـ جـانـت رـا مـیـنوـازـد؛ قـل أـرـأـيـتـمـ إـنـ
 أـصـبـحـ مـاءـكـ غـورـاـ فـمـنـ يـأـتـيـكـ بـمـاءـ مـعـینـ.
 سـخـنـ نـورـانـی هـفـتـمـینـ اـمـامـ درـ خـاطـرـتـ مـیـنـشـینـدـ؛
 هـرـگـاهـ اـمـامـ خـودـ رـا اـزـ دـسـتـ بـدـهـیدـ وـ دـیـگـرـ اوـ رـاـ
 نـبـیـنـیدـ،ـ چـهـ خـواـهـیدـ کـرـدـ؟ـ!

بارـ دـیـگـرـ قـدـمـ بـرـ خـاـکـ مـیـگـذـارـیـ وـ اـیـنـ بـارـ،ـ باـ
 دـلـیـ لـبـرـیـزـ اـزـ اـمـیـدـ بـرـایـ یـافـتـنـ آـنـ آـبـ گـوارـاـ وـ

۱- مـلـکـ (۶۷)؛ ۳۰. بـگـوـ:ـ بـهـ مـنـ خـبـرـ دـهـیدـ اـگـرـ آـبـهـایـ (سـرـزـمـینـ)
 شـماـ درـ زـمـینـ فـرـوـ زـوـدـ.ـ چـهـ کـسـیـ مـیـ تـوـانـدـ آـبـ جـارـیـ وـ گـوارـاـ درـ
 دـسـتـرـسـ شـماـ قـرـارـ دـهـدـ؟ـ!

۲- اـیـنـ حـدـیـثـ درـ مـوـرـدـ آـیـةـ فـوـقـ بـیـانـ شـدـهـ استـ.ـ رـکـ:ـ آـشـنـایـیـ باـ
 حـضـرـتـ مـهـدـیـ عـلـیـهـ السـلـامـ (اـزـ هـمـیـنـ اـنـتـشـارـاتـ)ـ بـهـ نـقـلـ اـزـ بـحـارـ الـانـوـارـ:
 ۱۵۱ـ حـدـیـثـ.

حیات بخش، جام دل را با اشک انتظار شستشو
می‌دهی؛ با خود می‌اندیشی که: آری! سرانجام
روزی آب حیات به گلستان زندگی باز خواهد
گشت. روزی که شاید به زودی فرا برسد.
نفس باد صبا مشک فشان خواهد شد
عالم پیر دگر باره جوان خواهد شد
ارغوان، جام عقیقی به سمن خواهد داد
چشم نرگس به شقايق نگران خواهد شد

ویژگیهای دوران غیبت در بسیاری از احادیث
شیعیان و اهل تسنن آمده است. اهمیت این
احادیث از این جهت است که ضمن بیان
واقعیات زمان غیبت، نگاه پیشوایان معصوم علیهم السلام
را نسبت به حوادث این دوران آشکار می‌سازد.

آگاهی از رویدادهای دوران غیبت و ارزش‌گزاری آنها برای کسی که می‌خواهد از مکتب اهل بیت پیروی کند، بسیار مهم و ضروری است. شیعیان و محبین خاندان عصمت و طهارت باید بدانند در زمان غیبت امامشان بر آنان چه می‌گذرد و در چنین زمانی چگونه می‌توانند دین خود را حفظ کنند. در این دفتر کوشیده‌ایم به روایات آخر الزمان از گفتار معصومین نگاهی داشته باشیم. آن جا که در سخن خود فرموده‌اند: یأتی (خواهد آمد) یا سیأتی (به زودی خواهد آمد).

اینک گزیده‌ای از این احادیث در دست شماست. این روایات در مصادر گوناگون حدیث شیعه و اهل تسنن آمده است به گونه‌ای که برای بسیاری از احادیث، بین ۱۵ تا ۲۰ مأخذ وجود

دارد اما در این جا، به جهت اختصار تنها به یک یا دو مأخذ اشاره شده است.

در این مجموعه احادیثی آمده است که:

۱- مربوط به زمان غیبت باشد. ۲- روان باشد.
۳- مورد ابتلا و دارای نتیجه عملی باشد.

در مورد این روایات، توجه به دو نکته لازم است:

۱- مفاد روایاتی که از مصادر اهل تسنن نقل شده است، در روایات شیعه با الفاظ و عبارات دیگر وجود دارد.

۲- مطالبی که در مورد دانشمندان دینی با عنوان علماء یا فقهاء در این روایات آمده مربوط به علمای سوء است که در آخر الزمان فراوان می‌شوند. باید توجه داشت که در ستایش دانشمندان دینی - که از آنان گاه با عنوان

«الْكَافِلُ لِإِيْتَامِ آلِ مُحَمَّدٍ»^۱ و گاه با نام «دافع الْكِلَابِ عَنِ الْأَبْرَارِ»^۲ یاد شده - روایات بسیاری آمده است. پس مقصود از بیان این روایات شناخت علمائی سوء و پیروی از علمائی ربانی است. برای نمونه یک مورد از روایات مربوط به مدح دانشمندان دینی در عصر غیبت نقل می شود.

حضرت امام هادی علیه السلام فرمودند: اگر هنگام غیبت امام قائم ما، دانشمندانی باقی نمی مانند که مردم را به سوی او بخوانند و راهنمایی کنند؛ با برهانهای الهی از آیین او پاسداری کنند و

۱- قیم و سرپرست یتیمان آل محمد علیهم السلام. (مقصود از یتیمان آل محمد علیهم السلام شیعیان و محبین اهل بیت علیهم السلام در زمان غیبت است). رک: بحار الانوار: ۲۵۴، ۱۰.

۲- دور کننده سگان از نیکان. رک: بحار الانوار: ۷، ۲۲۶.

بندگان ضعیف خداوند را از تورهای شیطان و لشکریان عصیانگر او و از دامهای دشمنان اهل بیت ^{علیهم السلام} نجات دهنده؛ هیچ کسی باقی نمی‌ماند مگر این که از دین خدا خارج می‌شد. اما آن دانشمندان، مهار دلهای شیعیان ضعیف را به دست می‌گیرند، همچنان که کشتیان، سکان کشتی را در دست می‌گیرد. آن دانشمندان برترین افراد در پیشگاه خداوند عز و جل هستند.^۱

نشر گلستان کوثر

۱- رک: آشنایی با حضرت مهدی ^{علیهم السلام}. در انتظار ظهور (از همین انتشارات) به نقل از بحار الانوار: ۲۶۴ ص ۱۲.

گروه رستگاران

● قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: سَيَأْتِي عَلَى أُمَّتِي مَا أَتَى
عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ مِثْلٌ يِمِثِّلُ وَإِنَّهُمْ تَفَرَّقُوا عَلَى اثْنَتَيْنِ
وَسَبْعِينَ مِلَّةً. وَسَتُفْرَقُ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ
مِلَّةً. تَزِيدُ عَلَيْهِمْ وَاحِدَةً. كُلُّهَا فِي النَّارِ غَيْرَ وَاحِدَةٍ.
قالَ: قيلَ: يا رَسُولَ اللَّهِ! وَمَا تِلْكَ الْوَاحِدَةُ؟
قالَ: هُوَ مَا نَحْنُ عَلَيْهِ الْيَوْمَ أَنَا وَأَهْلُ بَيْتِيٍّ.

١ - بحار الانوار: ٢٨٤.

پیامبر گرامی اسلام ﷺ فرمودند: هر آنچه بر قوم بنی اسرائیل گذشته است به همان گونه برای امت من روی خواهد داد. آنان به هفتاد و دو گروه تقسیم شدند و شما به هفتاد و سه گروه متفرق می‌شوید، یکی بیشتر از آنان. همه این گروههای مسلمان، در آتش جهنم هستند، جز یک گروه.

اصحاب گفتند: ای رسول خدا! آن یک گروه کدام است؟

پیامبر اسلام ﷺ فرمودند: آن گروهی که بر روش امروز من و اهل بیتم باشد.

انتشار کتب دینی

● عَنِ الْمُقَضَّى بْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ لِي أَبُو عَبْدِ اللَّهِ بْنُ عَمَّارٍ: أَكْتُبْ وَبُثْ عِلْمَكَ فِي إِخْرَانِكَ. فَإِنْ مِنْ فَأَوْرِثَ

كُتُبَكَ بَنِيكَ، فَإِنَّهُ يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ هَرَجَ
لَا يَأْنِسُونَ فِيهِ إِلَّا يُكْثِرُهُمْ.^۱

مُفضل بن عمر گوید: امام صادق ع به من فرمودند: دانشهاي ديني خود را بنويس و در ميان برادران متشركن و چون از اين دنيا رحلت كردی، کتابهايت را برای پسرانت به ارث بگذار؛ چرا که زمانی پر از فتنه و آشوب خواهد آمد که مردم جز با کتابهايشان انس نمی گيرند.

دعای غریق

● [عَنِ النَّبِيِّ ﷺ]: يَأْتِي عَلَيْكُمْ زَمَانٌ لَا يَنْجُونَ فِيهِ
إِلَّا مَنْ دَعَا دُعَاءَ الْغَرِيقِ.^۲

از پیامبر گرامی اسلام ص روایت شده است که

۱- کافی: ۱/۵۲ ح ۱۱.

۲- مستدرک حاکم نیشابوری: ۱/۵۰۷.

فرمودند: زمانی بر شما فرا می‌رسد که هیچ کس در آن زمان نجات پیدا نمی‌کند، مگر آن که با دعای غریق^۱ خدا را بخواند.

آتش گداخته بر کف

● قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ... يَا بْنَ مَسْعُودٍ! يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ الصَّابِرُ عَلَى دِينِهِ مِثْلُ الْقَابِضِ عَلَى الْجَمَرَةِ بِكَفِّهِ ...^۲

- ۱- بنا بر حدیثی که از امام صادق علیه السلام نقل شده، مقصود از دعای غریق: یا الله! یا رحمن! یا رحیم! یا مُفَكِّبُ الْقُلُوبِ! ثبت قلبی علی دینک است. یعنی مانند کسی که در حال غرق شدن است، برای حفظ دینش، تنها امید به خدا داشته باشد. رک: آشنایی با حضرت مهدی علیه السلام، در انتظار ظهور (از همین انتشارات) به نقل از بحار الانوار: ۵۲۰۴۸ ج ۷۳.
- ۲- بحار الانوار: ۷۴ ۹۸.

رسول گرامی اسلام ﷺ در وصیت خود به ابن مسعود فرمودند: ... ابن مسعود! زمانی بر مردم خواهد آمد که هر کس بخواهد بر دینداری خود صبر کند. همانند فردی است که بخواهد آتش افروخته را در دست بگیرد.

ناتوانی و گناه

● قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا أَيُّهَا الْمُلْكُومُزَمَّانُ يُخَيَّرُ فِيهِ الرَّجُلُ بَيْنَ الْعَجْزِ وَالْفُجُورِ: فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ الزَّمَانَ فَلَيَخَيِّرْ الْعَجْزَ عَلَى الْفُجُورِ.

پیامبر گرامی اسلام ﷺ فرمودند: زمانی فرا خواهد رسید که در آن زمان، مرد، میان ناتوانی و معصیت خدا، مختار می شود: هر کس در آن زمان

۱- مسند احمد حبیل: ۲۷۸

بود، باید ناتوانی را بر گناهکاری برگزیند.

پاداش پنجاه صدیق

● عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : سَيَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَا يُنَالُ الْمُلْكُ فِيهِ إِلَّا بِالْقَتْلِ وَ التَّجْهِيرِ. وَ لَا غِنَى إِلَّا بِالْغَصْبِ وَ الْبُخْلِ. وَ لَا مَحَبَّةٌ إِلَّا بِاسْتِخْرَاجِ الدِّينِ وَ اتِّبَاعِ الْهَوَى: فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ الزَّمَانَ فَصَبَرَ عَلَى الْفَقْرِ وَ هُوَ يَقْدِرُ عَلَى الْغِنَى وَ صَبَرَ عَلَى الْبِغْضَةِ وَ هُوَ يَقْدِرُ عَلَى الْمَحَبَّةِ وَ صَبَرَ عَلَى الذُّلِّ وَ هُوَ يَقْدِرُ عَلَى الْعِزِّ آتَاهُ اللَّهُ تَوَابَ خَمْسِينَ صِدِّيقًا مِمَّنْ صَدَّقَ بِي.^۱

از امام صادق ع[ؑ] روایت شده است که رسول خدا ع[ؑ] فرمودند: به زودی زمانی فرامی‌رسد که

۱- کافی: ۲: ۹۱ ح۱۲.

در آن، رسیدن به سلطنت ممکن نیست، مگر با سرکشی و کشتار؛ توانگری ممکن نیست، مگر با بخل ورزیدن و خوردن مال و حق دیگران؛ و دوستی و محبت ممکن نیست، مگر با کنار گذاشتن دین و پیروی از خواهش‌های نفس؛ هر کس در چنین زمانی باشد و با تنگستی بسازد در حالی که می‌تواند شر و تمند شود؛ با دشمنی مردم بسازد، در حالی که می‌تواند از دوستی آنان برخوردار باشد و با خواری بسازد، در حالی که توانایی بر بزرگی و عزت دارد، خداوند متعال ثواب پنجاه صدیق^۱ را که به من ایمان آورده‌اند به او می‌دهد.

۱- بسیار راستگو و راست‌کردار.

بُوقرین دارایی

● قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ تَكُونُ
الْغَنَمُ فِيهِ خَيْرٌ مَا لِلْمُسْلِمِ يَتَبَعَّ بِهَا شَعْفُ الْجِبَالِ فِي
مَوَاقِعِ الْقَطْرِ يَفِرُّ بِدِينِهِ مِنَ الْفِتْنَ .

پیامبر گرامی اسلام ﷺ فرمودند: زمانی فرا
می‌رسد که در آن، بهترین دارایی مسلمان، گله
گوسفندی است که آنان را بر بلندی کوهها، در
جای نزول باران به چرا ببرد و دین خود را از
آشوبها و گمراهیها حفظ کند.

فوار برای حفظ دین

● رَوَى أَبْنُ مَسْعُودٍ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: سَيَأْتِي عَلَى
النَّاسِ زَمَانٌ لَا يَسْلِمُ لِذِي دِينٍ دِينُهُ إِلَّا مَنْ فَرَّ مِنْ

۱- صحيح بخاری: ۳۶۰۰ ح ۱۱۱۱

قرىٰةٌ إِلَى قَرِيَةٍ وَمِنْ شَاهِقٍ إِلَى شَاهِقٍ كَالشَّعُلُبِ الرَّوَاعِي.

قيلَ: وَمَتَى ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟

قالَ: إِذَا لَمْ تُنَلِ الْمَعِيشَةُ إِلَّا بِمَعَاصِي اللَّهِ سُبْحَانَهُ فَإِذَا كَانَ ذَلِكَ الزَّمَانُ كَانَ هَلاكُ الرَّجُلِ عَلَى يَدِ أَبَوِيهِ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ أَبْوَانٍ فَعَلَى يَدِ زَوْجِهِ وَوْلَدِهِ. وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فَعَلَى يَدِ قَرَابِيهِ.

قالوا: كَيْفَ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟

قالَ: يُعَيِّرُونَهُ بِالْفَقْرِ وَضيقِ الْيَدِ فَيُكَلِّفُونَهُ مَا لَا يُطِيقُهُ حَتَّى يُورِدَهُ ذَلِكَ مَوَارِدَ الْهَلَكَةِ.^۱

از ابن مسعود نقل شاده است که پیامبر گرامی اسلام ﷺ فرمودند: به زودی زمانی فرا خواهد رسید که در آن، دین هیچ دینداری سالم

۱- شرح نهج البلاغه، ابن أبي الحاديد: ۱۰، ۴۷، مستدرک الوسائل: ۱۱، ۳۸۷-۱۹ با اختلاف.

نمی‌ماند، مگر کسی که از شهری به شهری و از
قله‌ای به قله‌ای بگریزد؛ همانند روباهی که با مکر
و حیله، فرزندان خود را چنین حفظ می‌کند.

گفتند: ای رسول خدا! این در چه زمانی است؟

پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: هنگامی که مخارج
زندگی جز با سرپیچی از فرامین الهی به دست
نمی‌آید. چون این زمان فرا رسید، نابودی مرد به
دست پدر و مادر اوست. اگر پدر و مادر نداشته
باشد، به دست همسر و فرزندان او و اگر زن و
فرزندی هم نداشته باشد، به دست نزدیکان اوست.

اصحاب گفتند: ای رسول خدا! چگونه چنین می‌شود؟

پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: به خاطر فقر و
تنگدستی، او را سرزنش می‌کنند و از او چیزهایی
می‌خواهند که توان آن را ندارد، تا این که این کار
او را به هلاکت می‌اندازد.

راه نجات

● عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مُداراةُ النَّاسِ نِصْفُ الْإِيمَانِ وَالرِّفْقُ بِهِمْ نِصْفُ الْعَيْشِ.

ثُمَّ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: خَالِطُوا الْأَبْرَارَ سِرًا وَخَالِطُوا الْفُجَارَ جِهَارًا وَلَا تَمِيلُوا عَلَيْهِمْ فَيَظْلِمُوكُمْ: فَإِنَّهُ سَيَأْتِي عَلَيْكُمْ زَمَانٌ لَا يَنْجُونَ فِيهِ مِنْ ذَوِي الدِّينِ إِلَّا مَنْ ظَنِّنَ أَنَّهُ أَبْلَهُ وَصَبَرَ نَفْسَهُ عَلَى أَنْ يُقَالَ [لَهُ]: أَنَّهُ أَبْلَهُ لَا عَقْلَ لَهُ.

از امام صادق ع نقش نقل شده است که پیامبر گرامی اسلام ع فرمودند: مدارا کردن با مردم نیمی از ایمان و نرمی و ملاطفت با آنان، نیمی از زندگی است.

۱- کافی: ۲: ۱۱۷. ۵: ۱۱۷.

آنگاه حضرت صادق ع فرمودند: با نیکان، از دل و جان معاشرت کنید و با بدان، به صورت ظاهری: و علیه آنان اقدامی نکنید که به شما ستم خواهند کرد. همانا زمانی فرامی رسد که در آن هیچ دینداری نجات پیدا نمی کند، مگر آن کس که او را سبک مغز و ابله می پنداشد و در برابر ابله و بی خرد شمرده شلن، بر دباری می کند.

سکوت و عزلت

● قالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ ع: يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ تَكُونُ الْعَافِيَةُ فِيهِ عَشَرَةَ أَجْزَاءٍ. تِسْعَةً مِنْهَا فِي اغْتِزَالِ النَّاسِ وَ وَاحِدَةٌ فِي الصَّمْتِ^۱.

حضرت علی ع فرمودند: زمانی فرامی رسد که

^۱ مستدرک الویستان: ۱۱/۲۳۸۸

در آن، سلامتی کامل، ده قسمت است: نه قسمت آن در کناره‌گیری از مردم و یک قسمت دیگر در سکوت می‌باشد.

پایداری در دین

● عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ: قَالَ يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ
الصَّابِرُ مِنْهُمْ عَلَى دِينِهِ لَهُ أَجْرٌ خَمْسِينَ مِنْكُمْ.
قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَجْرٌ خَمْسِينَ مِنْنَا؟!
قَالَ: نَعَمْ. أَجْرٌ خَمْسِينَ مِنْكُمْ. قَالَهَا ثَلَاثًا.^۱

پیامبر گرامی اسلام در جمع یاران خود فرمودند: زمانی فرامی‌رسد که در آن، هر کس بر دینداری صبر کند، اجر و پاداش پنجاه نفر از شما را خواهد داشت.

۱- بحار الانوار: ۲۸: ۴۷-۴۸.

اصحاب گفتند: ای رسول خدا! اجر پنجاه نفر
از ما؟!

رسول خدا فرمودند: آری! اجر پنجاه نفر
از شما؛ و این عبارت را سه مرتبه تکرار فرمودند.

مودمان پایدار

● عَنْ جَابِرٍ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ أَنَّهُ قَالَ: يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَغْيِبُ عَنْهُمْ إِمَامُهُمْ، فَيَا طَوْبِي لِلثَّابِتِينَ عَلَى أَمْرِنَا فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ، إِنَّ أَدْنَى مَا يَكُونُ لَهُمْ مِنَ الثَّوَابِ أَنْ يُنَادِيَهُمُ الْبَارِي عَزَّ وَجَلَّ: عِبَادِي! آمَنْتُم بِسِرِّي، وَصَدَّقْتُم بِغَيْبِي، فَآبْشِرُوا بِخُسْنِ الثَّوَابِ هِنَّ فَآتَيْتُم عِبَادِي وَإِمَائِي حَقًّا، مِنْكُمْ أَتَقَبَّلُ وَعَنْكُمْ أَعْفُو وَ لَكُمْ أَغْفِرُ وَبِكُمْ أَسْقَى عِبَادِيَ الْغَيْثَ وَأَدْفَعُ عَنْهُمُ الْبَلَاءَ وَلَوْلَاكُمْ لَأَنْزَلْتُ عَلَيْهِمْ عَذَابِي.

قالَ جَابِرٌ: فَقُلْتُ: يَا أَبَنَ رَسُولِ اللَّهِ! فَمَا أَفْضَلُ مَا

يَسْتَعِمِلُهُ الْمُؤْمِنُ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ؟

قالَ: حِفْظُ اللِّسَانِ وَلُزُومُ الْبَيْتِ.^۱

جابر بن يزيد جعفی می گوید: امام باقر
فرمودند: زمانی بر مردم فرامی رساند که در آن
امامشان از آنان پنهان می شود: پس خوشابه حال
آنان که در آن زمان، بر امر امامت ما پایدار و
استوار باشند. همانا کمترین پاداش آنها، این
است که پروردگارشان به آنان نداشند: ای
بندگان من! به اسراری که من بدان آگاهم، ایمان
آوردید و امور غیبی را که من به آن عالم هستم
تصدیق کردید: پس بر شما بشارت باد به پاداشی
نیکو. شما مردان و زنان، حقیقتاً بندگان من
هستید، اعمال شما را می پذیرم و از شما

۱- بحار الانوار: ۲۵۴- ۱- ۷- ۶۰

در می گذرم و شما را می آمرزم؛ به خاطر شما، بر
بندگانم باران را فرو می فرستم و بلا و مصیبت را
از آنها دور می کنم و اگر که شما نبودید، حتماً
عذاب خود را برا آنها نازل می کردم.

جابر می گوید: عرض کردم: ای فرزند رسول
خد! برترین کار مؤمن در آن زمان چیست؟
امام باقر علیه السلام فرمودند: نگاهداشتن زبان و
نشستن در خانه.

قرآن و اهل قرآن

● قالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام: ... ثُمَّ إِنَّهُ سَيَأْتِي عَلَيْكُمْ
مِنْ بَعْدِي زَمَانٌ لَيْسَ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ شَيْءٌ أَخْفَى
مِنَ الْحَقِّ وَلَا أَظْهَرَ مِنَ الْبَاطِلِ وَلَا أَكْثَرَ مِنَ الْكِذْبِ
عَلَى اللَّهِ تَعَالَى وَرَسُولِهِ عليه السلام وَلَيْسَ عِنْدَ أَهْلِ ذَلِكَ
الزَّمَانِ سِلْعَةٌ أَبَوَرَ مِنَ الْكِتَابِ إِذَا تُلَقِّي حَقًّا تِلَاقُهُ وَ

لَا سِلْعَةٌ أَنْفَقَ بَيْعًا وَ لَا أَغْلَى ثَمَنًا مِنَ الْكِتَابِ إِذَا
حُرِّفَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَ لَيْسَ فِي الْعِبَادِ وَ لَا فِي الْبِلَادِ
شَيْءٌ هُوَ أَنْكَرٌ مِنَ الْمَعْرُوفِ وَ لَا أَعْرَفُ مِنَ الْمُنْكَرِ وَ
لَيْسَ فِيهَا فَاجِشَةٌ أَنْكَرَ وَ لَا عُقوَةٌ أَنْكَى مِنَ الْهُدَى
عِنْدَ الضَّلَالِ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ فَقَدْ نَبَذَ الْكِتَابَ حَمَلَتُهُ
وَ تَنَاسَاهُ حَفَظَتُهُ حَتَّى تَمَالَتْ بِهِمُ الْأَهْوَاءُ وَ تَوَارَثُوا
ذَلِكَ مِنَ الْأَبَاءِ وَ عَمِلُوا بِتَحْرِيفِ الْكِتَابِ كِذْبًا وَ
تَكْذِيبًا فَبَاعُوهُ بِالْبَخْسِ وَ كَانُوا فِيهِ مِنَ الْزَاهِدِينَ
فَالْكِتَابُ وَ أَهْلُ الْكِتَابِ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ طَرِيدَانِ
مَنْفَيَانِ وَ صَاحِبَانِ مُصْطَحِبَانِ فِي طَرِيقٍ وَاحِدٍ لَا
يُؤْتَوْهُمَا مُؤْوِيًّا. فَحَبَّذا ذَانِكَ الصَّاحِبَانِ وَاهَا لَهُمَا وَ لِمَا
يَعْمَلَانِ لَهُ. فَالْكِتَابُ وَ أَهْلُ الْكِتَابِ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ
فِي النَّاسِ وَ لَيْسُوا فِيهِمْ وَ مَعَهُمْ وَ لَيْسُوا مَعَهُمْ وَ

ذلِكَ لِأَنَّ الضَّلَالَةَ لَا تُوَافِقُ الْهُدَىٰ وَ إِنِّي اجْتَمَعَتُ
اجْتَمَعَ الْقَوْمُ عَلَى الْفُرْقَةِ وَ افْتَرَقُوا عَنِ الْجَمَاعَةِ...^۱

امیر المؤمنین، حضرت علی ^{علیہ السلام} فرمودند: بعد
از من زمانی خواهد آمد که در آن چیزی پنهانتر
از حق، آشکارتر از باطل و بیشتر از دروغ بر
خدا و رسولش نخواهد بود. نزد مردم آن زمان
هیچ کالایی بی ارزشتر از قرآن نیست آنگاه که به
حق تلاوت شود و هیچ کالایی پر طرفدارتر و
گرانبهاتر از قرآن نیست. هنگامی که مطالب آن
تحریف شود. در میان بندگان خدا و در شهرها
چیزی ناپسند تر از کارهای شایسته و معروف تر
از کارهای ناپسند نخواهد بود و هیچ گناهی
بدتر و هیچ کیفری سرکوب کننده تر از هدایت

۱- کافی: ۳۸۷ ح ۶۱۵.

در هنگام گمراهی نمی‌باشد.

در آن زمان حاملان قرآن، قرآن را به کناری می‌نهند و حافظان آن خود را به فراموشی می‌زنند تا این که خواهشنهای نفسانی بر آنها چیره می‌شود. آنان این روش را از پدران خود به ارث برده‌اند. معانی قرآن را با دروغ گفتن و دروغ دانستن، تحریف می‌کنند و بدینگونه قرآن را به بھایی اندک می‌فروشند در حالی که اعتنا و رغبتی به آن ندارند. قرآن و اهل قرآن در این زمان طرد شده و تبعید شده‌اند و با هم در یک مسیر حرکت می‌کنند در حالی که ملازم و یار هم هستند و هیچ پناه دهنده‌ای آن دو را پناه نمی‌دهد. مرحبا و آفرین بر این دو یار همراه، خوشابه حال این دو و آنچه که این دو برای تحقیق آن می‌کوشند.

در این زمان، قرآن و اهل قرآن در میان مردمند اما با آنها همراه نیستند چرا که گمراهی با هدایت همراه نیست اگر چه به ظاهر در کنار هم باشند. به تحقیق که این گروه در جدایی با هم، هم رأی و متفقند و از گروه دین داران جدا شده‌اند.

قرآن، اسلام، مساجد، فقها

• عَنِ السَّكُونِيِّ. عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَمْزَةَ قَالَ: قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ بْنُ عَلِيٍّ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَيَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَا يَبْقَى مِنَ الْقُرْآنِ إِلَّا رَسْمُهُ وَمِنَ الْإِسْلَامِ إِلَّا اسْمُهُ. يُسَمَّوْنَ بِهِ وَهُمْ أَبْعَدُ النَّاسِ مِنْهُ. مَسَاجِدُهُمْ عَامِرَةٌ وَهِيَ خَرَابٌ مِنَ الْهُدَىِ . فُقَهَاءُ ذَلِكَ الزَّمَانِ

۱- در نهیج البلاغه پس از این عبارت، چنین آمده است: سکانیها و غمازها شر اهل ارض. منتهی تخریج افتته ... ساکنان و

شَرٌّ فُقَهَاءِ تَحْتِ ظِلِّ السَّمَاءِ: مِنْهُمْ خَرَجَتِ الْفِتْنَةُ وَ
إِلَيْهِمْ تَعُودُ.

سکونی از امام صادق نقل می‌کند که
حضرت علی فرمودند: رسول خدا
می‌فرمود: به زودی زمانی فرا می‌رسد که از قرآن
جز ظاهر آن و از اسلام، جز اسم آن، چیزی باقی
نمی‌ماند. مردم آن دوران، مسلمان نامیده
می‌شوند، اما دورترین مردم، نسبت به اسلام‌مند.
ساختمان مساجد آنها، آباد و پر رونق است، در
حالی که از جهت هدایت، خراب و ویران است.
دانشمندان بزرگ دین در آن زمان، بدترین

آباد کنندگان آن مساجد، بدترین مردم زمین هستند که فتنه و
اشتبه از آنان بسیرون می‌آید. نهج البالاغه، فیض الاستاده
حکمت: ۳۶۱.

۱ - کافی: ۴۷۹ ح ۳۰۷/۸.

دانشمندانی هستند که آسمان بر سر آنها سایه
افکنده است: هرگونه گمراهی، از آنان صادر
می شود و به سوی آنان بازمی گردد.

پول پرستی

● عَنْ رَسُولِ اللَّهِ أَنَّهُ قَالَ: سَيَأْتِي عَلَى النَّاسِ
زَمَانٌ بُطُونُهُمْ أَلِهَتُهُمْ وَنِسَائُهُمْ قَبْلَتُهُمْ وَدَنَانِيرُهُمْ
دِينُهُمْ وَشَرَفُهُمْ مَتَاعُهُمْ وَلَا يَبْقَى مِنَ الْإِيمَانِ إِلَّا
اسْمُهُ وَمِنَ الْإِسْلَامِ إِلَّا رَسْمُهُ وَمِنَ الْقُرْآنِ إِلَّا دَرْسُهُ.
مَسَاجِدُهُمْ مَعْمُورَةٌ مِنَ الْبَيْنَاءِ وَقُلُوبُهُمْ خَرَابٌ عَنِ
الْهُدَى. عُلَمَائُهُمْ أَشَرُّ خَلْقِ اللَّهِ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ.
حِينَئِذٍ زَمَانٌ أَبْتَلَاهُمُ اللَّهُ بِأَرْبَعِ خِصَالٍ: جَوْرٌ مِنَ
السُّلْطَانِ وَقَحْطٌ مِنَ الزَّمَانِ وَظُلْمٌ مِنَ الْوُلَاةِ وَالْحُكَّامِ.
فَتَعَجَّبَ الصَّحَابَةُ وَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَيَعْبُدُونَ
الْأَصْنَامَ؟

قالَ: نَعَمْ. كُلُّ دِرَهْمٍ عِنْدَهُمْ صَنَمٌ^۱.

از پیامبر گرامی اسلام ﷺ روایت شده که فرمودند: به زودی زمانی فرامی‌رسد که شکمهاي مردم، خدایان آنها؛ زنانشان، قبله آنها؛ پول و ثروتشان، دین آنان و شرافتشان، اموال و دارایی آنها خواهد بود. از ایمان جز اسمی، از اسلام جز نشانه‌ای و از قرآن جز درسی باقی نخواهد ماند. ساختمان مساجد آنها، آباد و پر رونق؛ اما دلهایشان، ویران و خالی از هدایت است. دانشمندان دینی آنان، بدترین آفریدگان خدا بر روی زمین خواهند بود. در چنین زمانی خداوند آنان را به چهار بلا مبتلا می‌سازد: ۱- ظلم پادشاه. ۲- خشکسالی روزگار. ۳- ستمگری

۱- مستدرک الوسائل: ۱۱/۳۷۶ ح۱۷.

واليان. ۴- ظلم قاضیان.

اصحاب حضرت از این گفتار شکفت زده
شدند و گفتد: ای رسول خدا! آیا آنان بت
می پرستند؟

پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: آری! هر درهم نزد
آنها بستی است.

پوهیز از راهزنان

• عن الإمام الحسن العسكري ع: أنَّهُ قَالَ لِأَبِي
هَاشِيمِ الْجَعْفَرِيِّ: يَا أَبَا هَاشِيمٍ! سَيَأْتِي زَمَانٌ عَلَى
النَّاسِ... أَمْرَاءُهُمْ جَاهِلُونَ جَاهِرُونَ. وَ عُلَمَاءُهُمْ فِي
آبَوَابِ الظَّلَمَةِ سَايِرُونَ. أَغْنِيَاءُهُمْ يَسْرِقُونَ زَادَ الْفُقَرَاءِ
وَ أَصَاغِرُهُمْ يَتَقدَّمُونَ عَلَى الْكُبَرَاءِ. وَ كُلُّ جَاهِلٍ
عِنْدَهُمْ خَبِيرٌ. وَ كُلُّ مَحِيلٍ عِنْدَهُمْ فَقِيرٌ. لَا يَتَمَيَّزُونَ
بَيْنَ الْمُخْلِصِ وَ الْمُرْتَابِ. لَا يَعْرِفُونَ الضَّلَانَ مِنَ

الذئابٍ. عُلَمَاءُهُمْ شرارٌ خَلَقَ اللَّهُ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ
 لَا إِنْتَهُمْ يَمْيِلُونَ إِلَى الْفَلْسَفَةِ وَالْتَّصَوُّفِ. وَإِنْتُمُ اللَّهُ إِنْتُهُمْ
 مِنْ أَهْلِ الْعَدْوِ وَالثَّحَرْفِ. يُبَالِغُونَ فِي حَتِّ
 مُخَالِفِينَا. وَيُضْلِلُونَ شِيعَتَنَا وَمَوَالِيَنَا. فَإِنْ نَالُوا مَنْصَبًا
 لَمْ يَشْبِعُوا عَنِ الرِّشَا وَإِنْ خُذِلُوا عَبَدُوا اللَّهَ عَلَى الرِّيَاعِ
 إِلَّا إِنْتُهُمْ قُطْطَاعُ طَرِيقِ الْمُؤْمِنِينَ. وَالدُّعَاةُ إِلَى نِحْلَةِ
 الْمُلْحِدِينَ. فَمَنْ أَدْرَكَهُمْ فَلَيَحْذِرُهُمْ. وَلَيَصُنْ دِينَهُ وَ
 إِيمَانَهُ.

روایت شده که امام حسن عسکری ^{علیه السلام} به
 ابوهاشم جعفری فرمودند: ای ابوهاشم! زمانی بر
 مردم خواهد آمد که ... فرمانروایان آنان، نادان و
 ظالمون و علمائی آنان با ستمگران، آمد و شد
 دارند. توانگرانشان، زاد و توشه نیازمندان را

۱- حدیقه الشیعة: ۵۹۷. مستدرک المؤسنان: ۱۱: ۳۸۰-۲۵.

می دزدند و کودکانشان بر بزرگان آنها پیشی
می جویند. هر نادانی نزد آنها آگاه است و هر
حیله‌گری فقیر. بین مؤمن با اخلاص و آن که در
دین خود شک دارد، فرقی نمی‌گذارند. گرگها را
از گوسفندان، بازنمی‌شناسند. دانشمندان دینی
آنها، بدترین آفریدگان خدا بر روی زمین هستند
چرا که آنها به فلسفه و تصوف گرایش دارند. به
خدا سوگند که علمای آنها منحرفند و تحریف
می‌کنند؛ در محبت دشمنان ما، زیاده روی
می‌کنند و شیعیان و دوستان ما را گمراه می‌سازند.
اگر به مقامی برسند، از رشوه خواری سیر
نمی‌گردند؛ و اگر به منصبی نرسند، بازیا و
ظاهرسازی به عبادت خدا می‌پردازند. آگاه باشد
که آنها دزدان راه مؤمنین و دعوت کنندگان به
آئین کفر و الحادند. هر کس در زمان آنها بود و با

ایشان برخورد کرد، از آنها دوری جوید و دین و ایمان خود را از آنان حفظ کند.

دشمنان خدا

● عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: سَيَّأَتِي فِي أَخِرِ الزَّمَانِ عُلَمَاءٌ يُرَهَّدُونَ فِي الدُّنْيَا وَ لَا يَرَهُدُونَ. وَ يُرَغِّبُونَ فِي الْآخِرَةِ وَ لَا يَرَغَبُونَ. وَ يَنْهَوْنَ عَنِ الدُّخُولِ عَلَى الْوُلَاةِ وَ لَا يَنْتَهُونَ. وَ يُبَايِعُونَ الْفُقَرَاءَ وَ يَقْرَبُونَ إِلَّا غُنَيَّاءَ. أُولَئِكَ هُمُ الْجَبَارُونَ أَعْدَاءُ اللَّهِ.

از رسول گرامی اسلام ﷺ نقل شده است که فرمودند: در آخر الزمان، علمایی خواهند آمد که مردم را به پارسایی و ترک دنیا دعوت می کنند، اما خود پارسا نیستند؛ مردم را به سوی آخرت

۱- تنیه الخواطر: ۳۰۹

تشریق می کنند. ولی خود میل و رغبتی به آن ندارند؛ دیگران را از نزدیکی به فرمانروایان نهی می کنند. اما خود دست از این کار برنمی دارند. از نیازمندان دوری می جویند و به توانگران نزدیک می شوند. آنها ستمگران و دشمنان خدا هستند.

گویهٔ پیامبر اکرم ﷺ

● قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ... يَا أَبْنَى مَسْعُودٍ! عُلَمَاءُهُمْ وَفُقَهَاءُهُمْ حَوَّنَةٌ فَجَرَّةٌ. أَلَا إِنَّهُمْ أَشْرَارٌ خَلْقِ اللَّهِ وَكَذِيلَكَ أَتَبَاعُهُمْ. وَمَنْ يَأْتِيهِمْ وَيَأْخُذُهُمْ مِنْهُمْ وَيُحِبُّهُمْ وَيُجَالِسُهُمْ وَيُشَارِرُهُمْ أَشْرَارٌ خَلْقِ اللَّهِ. يُدْخِلُهُمْ نَارَ جَهَنَّمَ «صَمْ بِكُمْ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ».... يَدْعُونَ إِنَّهُمْ عَلَى دِينِي وَسُنْتِي وَمَنَاهِجِي وَشَرَائِعِي. إِنَّهُمْ مِنْيَ بُرَآءٌ وَأَنَا مِنْهُمْ بَرِيءٌ.

يَا أَبْنَى مَسْعُودٍ! لَا تُجَالِسُوهُمْ فِي الْمَلَأِ وَلَا تُبَايعُوهُمْ

فِي الْأَسْوَاقِ وَلَا تَهْدُوهُمُ الطَّرِيقُ وَلَا سُقُوهُمُ الْمَاءَ... .
قالَ: فَبَكَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَبَكَيْنَا لِبَكَائِهِ وَقُلْنَا: يَا
رَسُولَ اللَّهِ! مَا يُبَكِّيكَ.

قالَ: رَحْمَةً لِلْأَشْقيَاءِ. يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: «وَلَوْ تَرَى إِذ
فَرِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأَخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ» يَعْنِي
الْعُلَمَاءَ وَالْفُقَهَاءَ.

رسول اکرم ﷺ در وصیت خود به ابن مسعود
فرمودند:... ای ابن مسعود! عالمان و فقیهان آنها
خیانتکار و گنهکارند. آگاه باش که آنها و
پیروانشان و هر کس که نزد آنها بروند و از آنها
چیزی فرا گیرد و هر که آنان را دوست بدارد و با
آنها همتشیین و مشورت کند، همگی بدترین
آفریدگان خدا هستند که خداوند آنها را وارد

جہنم می کند. صُمْ بُکُمْ عُمَى فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ.^۱
... آنها ادعا می کنند که دین مرا دارند، به سنت
من عمل می کنند و در مسیر من حرکت می کنند:
همانا که آنها از من بیزار و من از آنها منز جرم.
ای ابن مسعود! در حضور مردم با آنها
همنشینی مکن و در بازارها با آنها خرید و فروش
مکن. راه را به آنها نشان مده و به آنان آب
منو شان....

ابن مسعود می گوید: در این هنگام رسول خدا
رسانید گریست و مانیز به خاطر گریه ایشان
گریستیم و عرض کردیم: ای رسول خدا! چرا
گریه می کنید؟

۱- بقره (۲): ۱۸. آنها کران. گنگها و کورانند. بدین جهت (از راه
خطا) بازنمی گردند.

پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: از روی ترحم و دلسوزی به حال این بدبخنان - یعنی فقها و علما - خداوند متعال می‌فرماید: وَ لَوْ تَرَى إِذْ فَرَّعُوا فَلَا فَوْتٌ وَ أَخْذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ^۱.

فوار از داشمندان

● قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: سَيَأْتِي زَمَانٌ عَلَى النَّاسِ يَفِرُّونَ مِنَ الْعُلَمَاءِ كَمَا يَفِرُّ الْغَنَمُ مِنَ الذِّئْبِ: ابْتَلَاهُمُ اللَّهُ بِثَلَاثَةِ أَشْيَاءٍ: الْأَوَّلُ يَرْفَعُ الْبَرَكَةَ مِنْ أَمْوَالِهِمْ وَالثَّانِي سَلْطَنَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا جَائِرًا وَالثَّالِثُ يَخْرُجُونَ مِنَ الدُّنْيَا بِلَا إِيمَانٍ.

۱- سبا (۳۴):۱۱. اگر بینی هنگامی که فریادشان بلند می‌شود اما نمی‌توانند (از عذاب النھی) بگریزند و آنها را از جای نزدیکی می‌گیرند (از درماندگی آنها تعجب خواهی کرد)!

۲- بحار الانوار: ۲۲: ۴۵۳ فصل حديث ۱۱.

پیامبر گرامی اسلام ﷺ فرمودند: به زودی
زمانی فرامی‌رسد که مردم از دانشمندان دین
می‌گریزند. همانگونه که گوسفند از گرگ
می‌گریزد: پس خداوند آنان را به سه بلا مبتلا
می‌سازد: ۱- خیر و برکت را از داراییهای آنان
می‌برد. ۲- سلطانی ستمگر، بر آنان مسلط
می‌کند. ۳- بی‌ایمان از دنیا می‌روند.

خواری مؤمن

● قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَأْتِيَ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ
الْمُؤْمِنُ فِيهِ أَذَلُّ مِنْ شَايِهِ.

رسول خدا ﷺ فرمودند: روزگاری فرامی‌رسد
که در آن، مؤمن از گوسفندش خوارتر می‌گردد.

۱- کنز العمل: ۱۱ ۲۷۶- ۲۷۷- ۳۱۵۰۶

پنهان شدن مؤمنان

● عن جابر بن عبد الله يقول: سمعت رسول الله
يقول: يأتى على الناس زمانٌ يستخفى المؤمن
فيهم كما يستخفى المنافق فيكم اليوم.^۱

جابر بن عبد الله انصاری می گوید: از رسول خدا
شنبه شنیدم که می فرمود: زمانی فرا می رسد که
مؤمن در میان مردمان پنهان می شود. همانگونه که
امروز منافق در میان شما مخفی است.

لباس زیبا، صدای خوش!

● قال النبي: سيأتي زمان على أمتى لا يعرفون
العلماء إلا يشوبُ حسنٍ و لا يعرفون القرآن إلا بصوتٍ
حسنٍ. و لا يعبدون الله إلا في شهر رمضان. فإذا كانَ

^۱ - مسند الشاميين : ۱۴۸۱ - ۲۳۱

كَذِلِكَ سَلْطَنَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ سُلْطاناً لَا عِلْمَ لَهُ وَ لَا جِلْمَ لَهُ
وَ لَا رَحْمَةَ لَهُ.^۱

پیامبر گرامی اسلام صلوات الله عليه وآله وسليمان فرمودند: زمانی فرامی خواستند که علما را فقط باللباسی نیکو می شناسند، قرآن را فقط با صوتی زیبا، تنها در ماه رمضان، خدا را عبادت می کنند. چون چنین شد خداوند فرمانروایی را بر آنها مسلط می کند که دانش، بردباری و مهربانی در او نیست.

برادر مهربان و مال حلال

● قالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ: يَأْتِيَ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَيْسَ فِيهِ شَيْءٌ أَعَزَّ مِنْ أَخِي أَنِيسٍ وَ كَسْبٌ دِرْهَمٍ حَلَالٌ.^۲
امام صادق صلوات الله عليه وآله وسليمان فرمودند: زمانی می رسد که در آن

۱- بحار الانوار: ۲۲: ۴۵۴ ضمیمن حدیث ۱۱. جامع الاخبار: ۱۳۰.

۲- بحار الانوار: ۷۵: ۲۵۱ ح ۱۰۲.

چیزی کمیابتر از برادری مهربان (انس گیرنده) و به دست آوردن یک درهم از حلال نیست.

پنج چیز فراموش شده

● قالَ اللَّهُمَّ سَيِّدَ الْعَالَمِينَ: سَيَأْتِي زَمَانٌ عَلَى أُمَّتِي يُحِبِّونَ خَمْسًا وَ يَنْسَوْنَ خَمْسًا: يُحِبِّونَ الدُّنْيَا وَ يَنْسَوْنَ الْآخِرَةَ. وَ يُحِبِّونَ الْمَالَ وَ يَنْسَوْنَ الْحِسَابَ. وَ يُحِبِّونَ النِّسَاءَ وَ يَنْسَوْنَ الْحُورَ. يُحِبِّونَ الْقُصُورَ وَ يَنْسَوْنَ الْقُبُورَ. يُحِبِّونَ النَّفْسَ وَ يَنْسَوْنَ الرَّبَّ: أُولَئِكَ بَرِيئُونَ مِنِّي وَ أَنَا بَرِيءٌ مِنْهُمْ.^۱

پیامبر گرامی اسلام ﷺ فرمودند: زمانی فرا خواهد رسید که امت من پنج چیز را دوست می دارند و پنج چیز را فراموش می کنند: ۱- دنیا را

۱- مواضع العددية، باب پنجم، فصل دوم.

دوست می دارند و آخرت را فراموش می کنند.

۲- شرود را دوست می دارند و حساب قیامت را فراموش می کنند. ۳- زنان را دوست می دارند و حوزه العین را فراموش می کنند. ۴- قصرهای دنیا را دوست می دارند و خانه قبر را فراموش می کنند.

۵- خود را دوست می دارند و خدا را فراموش می کنند. آنان از من بیزارند و من از آنان.

مردمان گروگ صفت

● قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَكُونُ
النَّاسُ فِيهِ ذِئبًاً فَمَنْ لَمْ يَكُنْ ذِئبًاً أَكَلَتْهُ الذِّئبُ.^۱

پیامبر گرامی اسلام ﷺ فرمودند: زمانی فرا خواهد رسید که در آن، مردم همگی گرگند و هر

۱- بحار الانوار: ۷۴: ۱۵۷: ۱۴۰

کس گرگ نباشد. گرگها او را خواهند خورد.

حلال و حرام

● عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَا يَبَالُ
الْمَرءُ مَا أَخَذَ مِنْهُ. أَمِنَ الْحَلَالِ أَمِنَ الْحَرَامِ؟!

از پیامبر اکرم ﷺ روایت شده است که فرمودند:
زمانی فرامی رسید که برای مرد، مهم نیست آنچه
به دست می آورد از حلال است یا از حرام؟!

ربا

● قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ
لَا يَبْقَى أَحَدٌ إِلَّا أَكَلَ الرِّبَا. فَإِنْ لَمْ يَأْكُلْهُ أَصَابَهُ مِنْ
غُبَارٍ.

۱- صحيح بخاري: ۳: ۶.

۲- مستدرک نوسانی: ۱۳ ۳۳۳-۱۸۷.

پیامبر گرامی اسلام ﷺ فرمودند: زمانی فرا خواهد رسید که در آن زمان، هیچ کس باقی نمی‌ماند، مگر آن که ربا می‌خورد و اگر نخورد غبار آن به او می‌رسد.

بنگ

● عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: سَيَأْتِي زَمَانٌ عَلَى أَمْمَتِي يَا كُلُونَ شَيْئاً أَشْمَهُ الْبَنْجٍ: أَنَا بَرِئٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ بَرِئُونَ مِنِّي.^۱

از پیامبر گرامی اسلام ﷺ روایت شده است که فرمودند: زمانی بر امت من فرا خواهد رسید که چیزی را می‌خورند به نام بنگ: من از آنها منزجر و آنها از من بیزارند.

۱- مستدرک العسانی: ۱۷: ۸۵ ح ۵.

گم شدن اول ماه

● قالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى بْنُ أَبِي طَالِبٍ عَزَّلَهُ اللَّهُ عَزَّلَهُ عَنِ الْمُحَاجَةِ: يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يُرْتَفَعُ فِيهِ الْفَاحِشَةُ وَ التَّصَنُّعُ ^۱ وَ يُنَتَّهَكُ فِيهِ الْمَحَارِمُ وَ يُعْلَمُ فِيهِ الزِّنَا وَ يُسَخَّلُ فِيهِ أَموالُ الْيَتَامَى وَ يُؤَكَلُ فِيهِ الرِّبَا وَ يُطَفَّفُ فِي الْمَكَائِيلِ وَ الْمَوَازِينِ وَ يُسَخَّلُ الْخَمْرُ بِالثَّبِيزِ وَ الرِّشَوَةُ بِالْهَدِيَّةِ وَ الْخِيَانَةُ بِالْأَمَانَةِ وَ يَتَشَبَّهُ الرِّجَالُ بِالنِّسَاءِ وَ النِّسَاءُ بِالرِّجَالِ وَ يُسَخَّفُ بِحُدُودِ الصَّلَاةِ وَ يُحَجَّ فِيهِ لِغَيْرِ اللَّهِ: فَإِذَا كَانَ ذَلِكَ الزَّمَانُ انْتَفَخَتِ الْأَهْلَةُ تَارَةً حَتَّى يُرَى هِلَالُ لَيْلَتَيْنِ وَ خَفِيتْ تَارَةً حَتَّى يُفَطَّرَ شَهْرُ رَمَضَانَ فِي أَوَّلِهِ وَ يُصَامُ الْعِيدُ فِي آخِرِهِ: فَالْحَذَرَ

۱- این کلمه بر اساس یکی از نسخه‌های فضایل الاشهر الشافعیه آمده است.

الْحَذَرَ حِينَئِذٍ مِنْ أَخْذِ اللَّهِ عَلَى غَفْلَةٍ...^۱

امیر مؤمنان، حضرت علی فرمودند: زمانی
فرا می‌رسد که در آن، گناه و ظاهرسازی ارزش
پیدا می‌کند، قبح و زشتی کارهای حرام از بین
می‌رود و زنا آشکار می‌گردد. خوردن مال یتیمان
حلال شمرده می‌شود، ربا خورده می‌شود و کم
فروشی رایج می‌گردد. شراب را با نام نبیل، رشوه
را به عنوان هدایه و خیانت را با عنوان امانت
داری، حلال می‌شمرند. مردان، شیوه به زنان
می‌شوند و زنان، شیوه به مردان. احکام نماز را
سبک می‌شمارند و برای غیر خدا به حج
می‌روند. چون این زمان فرا رسید، ماه نو گاهی

۱- بحار الانوار: ۹۳-۳۰۳-۱۹-۱۹ به نقل از فضایل لاشهر الشافعیة

شیخ صادوق جن

آنقدر در بالای افق ظاهر می‌شود که گویا ماه دو شبی است و گاهی مخفی می‌شود، به طوری که مردم، اول ماه رمضان را روزه نمی‌گیرند و در آخر ماه، روز عید فطر را روزه می‌گیرند؛ پس در این هنگام، بر حذر باشید از این که در حال غفلت و بی‌خبری، عذاب و مجازات الهی شما را فرا گیرد.

شکایت از پروردگار!

● عَنْ جَابِرٍ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَشْكُونَ فِيهِ رَبَّهُمْ.
قُلْتُ: وَ كَيْفَ يَشْكُونَ فِيهِ رَبَّهُمْ؟
قَالَ: يَقُولُ الرَّجُلُ: وَ اللَّهِ مَا رَبِحْتُ شَيْئًا مُّنْذُ كَذَا وَ كَذَا وَ لَا آكُلُ وَ لَا آشَرَبُ إِلَّا مِنْ رَأْسِ مَالِي. وَ يَحْكَ!

وَ هَلْ أَصْلُ مَالِكَ وَ ذَرْوَتُهُ إِلَّا مِنْ رَّبِّكَ؟

جابر بن یزید جعفی از امام باقر علیه السلام نقل می‌کند که رسول خدا فرمودند: زمانی فرا می‌رسد که در آن، مردم از پروردگار خود گله و شکایت می‌کنند.

جابر می‌گوید، عرض کردم: چگونه از پروردگار خود شکایت می‌کنند؟

امام باقر علیه السلام فرمودند: مردی که در آن زمان زندگی می‌کند، می‌گوید: به خدا قسم! که از فلان وقت تابه حال، هیچ سودی نبرده‌ام و فقط از سرمایه‌ام خورده و نوشیده‌ام.

در این هنگام امام باقر علیه السلام فرمودند: وای بر تو! آیا جز این است که سرمایه تو و سود آن، از جانب پروردگارت می‌باشد؟

مردم آخر الزمان

• عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ : يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ إِذَا سَمِعُتِ يَاسِمٍ رَجُلٍ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَلْقَاهُ . فَإِذَا لَقِيَتْهُ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تُجَرِّبَهُ . وَلَوْ جَرَّبَتْهُ أَظْهَرَ لَكَ أَحْوَالًا . دِينُهُمْ دَرَاهِمُهُمْ وَهِمَّتْهُمْ بُطُونُهُمْ وَقِبْلَتْهُمْ نِسَائُهُمْ . يَرْكَعُونَ لِلرَّغِيفِ وَيَسْجُدُونَ لِلدرَّهَمِ . حَيْارَى سُكَارَى . لَا مُسْلِمٌ وَلَا نَصَارَى .^۱

روایت شده است که رسول گرامی اسلام صلوات الله عليه وآله وسلام فرمودند: زمانی خواهد آمد که اگر اسم شخصی را بشنوی، بهتر از این است که او را ببینی، اگر او را ببینی، بهتر از این است که وی را بیازمایی و اگر او را بیازمایی، حالات گوناگونی برایت آشکار خواهد کرد. دین آنها در همه‌های آنان است:

۱- بحار الانوار: ۷۱- ۱۶۶- ۲۱.

همتستان شکمهاي آنهاست و قبله آنها زنانشان.
براي يك قرص نان، در برابر دیگران تا کمر خم
مي شوند و برای به دست آوردن پول و ثروت به
خاک مذلت می افتد. آنان مست و حیرانند؛ نه
مسلمانند و نه پیرو آئین مسیح.

ونگ رنگ شدن در دین

● قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كَيْفَ يُكُمُ وَ يُزَمِّانٍ يُوْشِكُ
أَنْ يَأْتِيَ يُغَرِّبَلُ النَّاسُ فِيهِ غَرَبَلَةً وَ تَبَقَّى حُثَالَةً مِنَ
النَّاسِ وَ قَدْ مَرِجَتْ عَهْوَدُهُمْ وَ أَمَانَاتُهُمْ فَاخْتَلَفُوا وَ
كَانُوا هَكَذَا؟ وَ شَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ.

قالوا : كَيْفَ بِنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِذَا كَانَ ذَلِكَ؟

قالَ: [اَصْبِرُوا وَ خَالِقُوا النَّاسَ بِأَخْلَاقِهِمْ وَ خَالِفُوهُمْ
فِي أَعْمَالِهِمْ:] تَأْخُذُونَ بِمَا تَعْرِفُونَ وَ تَدَعُونَ مَا

تُنکرُونَ أَوْ اتَّاکَ وَ التَّلُونَ فِي دِینِ اللَّهِۚ۝ وَ تُقْبِلُونَ عَلَیٖ
خَاصَّتِکُمْ وَ تَذَرُونَ أَمْرَ عَوَامِکُمْ.

پیامبر گرامی اسلام ﷺ به یاران خود فرمودند:
چگونه خواهید بود در زمانی که نزدیک است فرا
برسد: در آن زمان، قطعاً همه مردم غربال
می‌شوند و فرومایگانی باقی می‌مانند که به
پیمانهای خود و فانمی‌کنند و امانتها را به
صاحبانش باز نمی‌گردانند و با هم اختلاف پیدا
می‌کنند - در این هنگام رسول خدا ﷺ انگشتان
مبارک خود را در هم فرو بردنده - و فرمودند: این
گونه می‌شوند.

۱- دو عبارت دخال قلب به ترتیب از کسر نعمان
۱۱۴۱-۱۸۲ و ۳۱۴۰-۳۱۳۱ تقلیل شده است.

۲- سنت ابن ماجه: ۲-۱۳۰۷-۳۹۵۷

اصحاب عرض کردند: ای رسول خدا!! در آن
زمان ما چگونه باشیم؟

رسول خدا ﷺ فرمودند: صبر کنید و با مردم
به ظاهر، همانند خودشان بخورد کنید، اما از
کارهای آنها پیروی نکنید؛ آنچه را که می‌دانید
بگیرید و عمل کنید و آنچه را که برایتان روشن
نیست، رها کنید؛ از رنگ شدن در دین خدا
پرهیزید؛ به اصلاح امور نزدیکان خود روی
آورید و اصلاح عموم مردم را واگذارید.

باطنهای پلید

● عَنِ السَّكُونِيِّ. عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: سَيِّئَاتٍ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ تَخْبُثُ فِيهِ
سَرَايْرُهُمْ وَ تَحْسُنُ فِيهِ عَلَانِيَتُهُمْ طَمَعاً فِي الدُّنْيَا
لَا يَرِيدُونَ بِهِ مَا عِنْدَ رَبِّهِمْ. يَكُونُ دِينُهُمْ رِيَاءً

لَا يُخَالِطُهُمْ خَوْفٌ . يَعْمَمُهُمُ اللَّهُ بِعِقَابٍ . فَيَدْعُونَهُ دُعَاءَ
الْغَرِيقِ فَلَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ .

سکونی از امام صادق ع نقل می‌کند که پیامبر ص گرامی اسلام ع فرمودند: به زودی زمانی فرا
می‌رسد که در آن، باطن مردم پلید می‌شود و ظاهر
آنها آراسته می‌گردد به طمع دنیا، نه برای به دست
آوردن پاداش و جزای خداوندی. دین آنها از روی
زیا و ظاهرنمایی است و ترس از خدا در وجود
آنها نیست. خدائی متعال تمامی آنها را به کیفری
سخت مبتلا می‌سازد که هر چه بادعای غریق
خدا را بخوانند. دعایشان مستجاب نمی‌شود.

۱- کافی: ۲: ۲۹۶-۱۴.

۲- رک: پاورقی ۱. ص ۱۶.

انسانهای شیطان صفت

● قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ
وُجُوهُهُمْ وُجُوهُ الْأَدَمِيَّنَ وَ قُلُوبُهُمْ قُلُوبُ الشَّيَاطِينِ
كَمِثَالِ الذِّئَابِ الضَّوَارِيِّ. سَفَا كُونَ لِلذِّمَاءِ. لَا يَتَاهُونَ
عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوَهُ. إِنْ تَابَعُهُمْ ارْتَابُوكَ وَ إِنْ حَذَّثُهُمْ
كَذْبُوكَ وَ إِنْ تَوَارَيْتَ عَنْهُمْ اغْتَابُوكَ. السَّنَةُ فِيهِمْ
بِدْعَةٌ وَ الْبِدْعَةُ فِيهِمْ سُنَّةٌ. الْحَلِيمُ بَيْنَهُمْ غَادِرٌ وَ
الْغَادِرُ بَيْنَهُمْ حَلِيمٌ. الْمُؤْمِنُ فِيمَا بَيْنَهُمْ مُسْتَضْعَفٌ وَ
الْفَاسِقُ فِيمَا بَيْنَهُمْ مُشَرَّفٌ. صِبَاعُهُمْ عَارِمٌ وَ نِسَائُهُمْ
شَاطِرٌ. وَ شَيْخُهُمْ لَا يَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَ لَا يَنْهَا عَنِ
الْمُنْكَرِ. الْإِلْتِجَاءُ إِلَيْهِمْ خَرَىٰ وَ الْإِعْتِدَادُ بِهِمْ ذُلٌّ وَ
طَلَبُ مَا فِي أَيْدِيهِمْ فَقَرَ: فَعِنْدَ ذَلِكَ يَحْرِمُهُمُ اللَّهُ قَطْرَ
السَّمَاءِ فِي أَوَانِهِ وَ يُنْزِلُهُ فِي غَيْرِ أَوَانِهِ وَ يُسْلِطُ عَلَيْهِمْ
شِرَارَهُمْ فَيَسُومُونَهُمْ سُوَءَ الْعَذَابِ. يُذَبِّحُونَ أَبْنَائَهُمْ وَ

يَسْتَحِيُونَ نِسَائِهِمْ فَيَدْعُو خِيَارُهُمْ فَلَا يُسْتَجَابُ لَهُمْ.

پیامبر گرامی اسلام (صلوات الله علیه و آله و سلم) فرمودند: زمانی فرا
می‌رسد که چهره‌های مردم، همانند چهره انسانها
و دلها یشان، بسان دلها شیاطین خواهد بود.
مانند گرگهای درنده به قتل و خونریزی
می‌پردازند. از کارهای ناپسندی که انجام
می‌دهند، دست برنمی‌دارند. اگر از آنها پیروی
کنی، تو را به شبشه و تردید می‌افکنند؛ اگر با آنها
سخن بگویی، تو را تکذیب می‌کنند و اگر از
چشم آنان پنهان شوی، از تو غیبت می‌کنند.
ستهای دین به نظر آنها بدعت و بدعتها از دید
ایشان، سنت و کار پسندیده است. از نظر آنان
بردبار، فریبکار و فریبکار، بردبار است. مؤمن، نزد

آنان ضعیف شمرده می‌شود و فاسق را بزرگوار و شریف می‌دانند. کودکان آنها شرور و موذی و زنانشان خبیث و بدکارند. پیر مردانشان به کارهای نیک فرمان نمی‌دهند و از کارهای ناپسند بازنمی‌دارند. پناه بردن به آنها ذلت و اهمیت دادن به آنان موجب خواری است: درخواست از آنچه دارند، فقر و نیازمندی است. پس چون چنین شد، خداوند باران را - در فصل خودش - از آنها می‌گیرد و در غیر فصل، نازل می‌کند و بدترین آنها را برایشان مسلط می‌کند تا آنها را به عذابی دردناک مبتلا سازند. پسرانشان را می‌کشند و زنانشان را زنده نگاه می‌دارند. پس نیکان آنها دعا می‌کنند، اما دعایشان مستجاب نمی‌شود.

گروگ در لباس میش

● [قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ]: سَيَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ
تَخْرَبُ صُدُورُهُمْ مِنَ الْقُرْآنِ وَ تَبَلَّى كَمَا تَبَلَّى ثِيَابُهُمْ وَ
لَا يَجِدُونَ لَهُ حَلاوةً وَ لَا لَذَادَةً. إِنَّ قَصْرَهُمْ عَمَّا أُمِرُوا بِهِ
قَالُوا: «إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ» وَ إِنْ عَمِلُوا مَا نُهِمُوا عَنْهُ
قَالُوا: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشَرِّكَ بِهِ وَ يَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ». أَمْرُهُمْ كُلُّهُ طَمَعٌ لَيْسَ مَعَهُ خَوْفٌ
لَيْسُوا جُلُودَ الضَّلَّانِ عَلَى قُلُوبِ الذِّئَابِ. أَفَضَلُّهُمْ فِي
أَنفُسِهِمُ الْمُدَاهِنُ.

پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: زمانی فرامی رسد که
آثار قرآن در سینه های مردم ویران می گردد و قرآن
برای آنان کهنه می گردد، مانند لباسی که کهنه
می شود و دیگر شیرینی و لذتی از قرآن احساس

۱- کنز العمل: ۱۰: ۲۷۴-۲۹۴.

نمی‌کنند. اگر در انجام فرامیین‌النهی کوتاهی کنند
می‌گویند: ... إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ: ^۱ و اگر کار
حرامی را انجام دهند، می‌گویند: إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ
يُشْرِكَ بِهِ وَ يَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ... ^۲. همه
کارها یشان بر اساس طمع به رحمت خداست که
ترس با آن همراه نیست: آنان لباس میش را بر
قلبهای گرگ صفت‌شان پوشیده‌اند، برترین افراد
نژد آنان، شخص فریبکار است.

منافقان امت

● قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ... يَابْنَ مَسْعُودٍ! سَيَأْتِي مِنْ
بَعْدِي أَقْوَامٌ يَأْكُلُونَ طَيْبَ الطَّعَامِ وَ أَلوَانَهَا وَ يَرَكِبُونَ

- ۱- بقره (۲): ۱۹۹. همان خداوند امرزنه و مهربان است.
۲- نساء (۴): ۴۸. خداوند (هرکثر) شرک را نمی‌مرزد. هماز سایر
کنایان - برای هر که بخواهد - در می‌گذرد.

الدَّوَابُ وَ يَتَرَبَّجُونَ بِزِينَةِ الْمَرْأَةِ لِزَوْجِهَا وَ يَتَرَبَّجُونَ
 تَرَبَّجَ النِّسَاءِ وَ زَيْهُنَّ مِثْلُ زَيِّ الْمُلُوكِ الْجَبَابِرَةِ وَ هُم
 مُنَافِقُوا هَذِهِ الْأُمَّةِ فِي آخِرِ الزَّمَانِ. شَارِبُونَ بِالْقَهْوَاتِ
 لَا عِبُونَ بِالْكِعَابِ. رَاكِبُونَ السَّهَوَاتِ. تَارِكُونَ
 الْجَمَاعَاتِ. راقِدُونَ عَنِ الْعَتَمَاتِ. مُفْرِطُونَ فِي
 الْغَدَوَاتِ: يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى : «فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ
 أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَ اتَّبَعُوا السَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلَقَوْنَ غَيَّاً».
 يَابْنَ مَسْعُودٍ! مَتَّلُهُمْ مَتَّلُ الدِّفْلِي. زَهَرَتْهَا حَسَنَةُ وَ
 طَعَمُهَا مُرْرٌ. كَلَامُهُمُ الْحِكْمَةُ وَ أَعْمَالُهُمْ دَاءٌ لَا يَقْبَلُ
 الدَّوَاءَ «أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا».^٢

پیامبر گرامی اسلام در وصیت خود به ابن

۱- ابن کلمه بر اساس نقل روایت در وسائل الشیعه (آل البيت):

۱۵- ۳۴۲- ۱۳ آمده است.

۲- بحار الانوار: ۷۴: ۹۶.

مسعود فرمودند: ... ای فرزند مسعود! پس از من
گروههایی خواهند آمد که غذاهای لذیذ و
رنگارنگ می‌خورند، بر چهار پایان سوار
می‌شوند، خود را همانند آراستن زن برای شوهر
آرایش می‌کنند و مانند زنان زیستهای خود را ظاهر
می‌سازند. شیوه زندگی آنان، همانند پادشاهان
ستمگر است. آنان منافقان این امت در آخر
الزمان هستند. شراب می‌نوشند و با آلات قمار
بازی می‌کنند، بر خواهشها نفسانی خود سوار
هستند، نمازهای جماعت را ترک می‌کنند، از
خواندن نماز عشا غفلت می‌کنند و در خواندن
نماز صبح کوتاهی می‌کنند. خداوند متعال
می‌فرماید: **فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا**

الصَّلَاةَ وَ اتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيَّاً.

ای بَنْ مسعود! این مردمان، همانند گل خر زهره هستند که شکوفه آن به ظاهر زیباست، اما مزه آن تلخ است. گفتار آنان سراسر پند و حکمت است. اما کردار آنها دردی است که دواندارد. **أَفَلَا يَتَذَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا.**

روزگار فوار

● **قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَأْتِي عَلَىٰ أُمَّتِي زَمَانٌ أُمَرَاءُهُمْ يَكُونُونَ عَلَىٰ الْجَحْرِ وَ عُلَمَائُهُمْ عَلَىٰ الطَّمَعِ وَ**

۱- مریم (۱۹): ۵۹. اما پس از آنان، فرزندان ناشایسته‌ای روی کار آمدند که نماز را تباہ کردند و از شهوت پیروی نمودند؛ و به زودی (مجازات) کمره‌ی خود را خواهند دید.

۲- محمد (۴۷): ۲۴. آیا آنها در قرآن تدبیر نمی‌کنند یا بر دلهمایشان قفل نهاده شده است؟!

قِلَّةُ الْوَرَعِ] وَ عُبَادُهُمْ عَلَى الرِّيَاءِ وَ تُجَارُهُمْ عَلَى أَكْلِ
 الرِّبَا [وَ كِتْمَانِ الْغَيْبِ فِي الْبَيْعِ وَ الشِّرْقِ] وَ نِسَائُهُمْ
 عَلَى زِينَةِ الدُّنْيَا وَ غِلْمَانُهُمْ فِي التَّزْوِيجِ؛ فَعِنْدَ ذَلِكَ
 كَسَادٌ أَمْتَى كَسَادِ الْأَسْوَاقِ وَ لَيْسَ فِيهَا مُسْتَامٌ.
 أَمْوَاتُهُمْ آيِسُونَ فِي قُبُورِهِمْ مِنْ خَيْرِهِمْ وَ لَا يَعِيشُونَ
 الْأَخِيَارُ فِيهِمْ؛ فَإِنَّ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ الْهَرَبَ خَيْرٌ مِنَ
 الْقِيَامِ.^۲

پیامبر گرامی اسلام ^{صلوات الله عليه} فرمودند: زمانی بر امت
 من فرا خواهد رسید که فرمانروایان آنان، ستمگر
 و دانشمندانشان، طمعکار و بی پروا در دین و
 عابدانشان، اهل ریا و ظاهرنمایی خواهند بود.
 بازرگانان آنها ربا می خورند و هنگام خرید و

۱- دو عبارت داخل قلاب در بحار الانوار آمده است.

۲- مستدرک الوسائل ۱۱ ج ۳۷۶ ص ۱۹، بحار الانوار: ۱۰۰ ج ۱۰۲ ص ۱۰.

فروش، نقص کالای خود را پنهان می‌سازند؛ زنان
 ایشان به دنبال زینت دنیا می‌روند و پسران
 نوجوان آنها به ازدواج درمی‌آیند. در این هنگام
 رونق از امت من می‌رود، همانگونه که بازارها
 بی‌رونق می‌شوند و کسی قیمت اجناس را
 نمی‌پرسد. مردگان ایشان که در قبرها آرمیاده‌اند
 هیچ امیدی ندارند که خیری از جانب ایشان به
 آنها برسد و نیکان و خوبان نیز در میان آنها
 زندگی نمی‌کنند. همانا در این زمان، گریختن
 برتر از پایداری است.

بوجیده شدن دانش

● عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: سَيَأْتِيَ عَلَىٰ أُمَّتِي زَمَانٌ
 تَكُثُرُ فِيهِ الْقُرَاءُ وَ تَقْلُلُ الْفُقَهَاءُ وَ يُقْبِضُ الْعِلْمُ وَ يَكُثُرُ
 الْهَرْجُ.

قالوا: وَ مَا الْهَرْجُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟
 قال: الْقَتْلُ بَيْنَكُمْ ثُمَّ يَأْتِي بَعْدَ ذَلِكَ زَمَانٌ يَقْرَأُ
 الْقُرْآنَ رِجَالٌ لَا يُجَاوِزُ تَرَاقِيَّهُمْ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 زَمَانٌ يُجَادِلُ الْمُنَافِقُ الْكَافِرُ الْمُشْرِكُ بِاللَّهِ الْمُؤْمِنَ
 يُمِثِّلُ مَا يَقُولُ.^۱

از رسول خدا نقل شده است که فرمودند:
 به زودی بر امت من زمانی فرامی‌رسد که در آن
 قاریان قرآن بسیار و دانشمندان دین کم می‌شوند
 علم برچیده می‌شود و هرج زیاد می‌شود.

عده‌ای گفتند: ای رسول خدا! هرج چیست?
 آن حضرت فرمودند: کشتار در بین خودتان.
 پس بعد از آن، زمانی می‌آید که مردانی قرآن

۱- مستدرک حاکم نیشابوری: ۴/۴۷.

۲- فتنه و اشتبه.

می خوانند، اما قرآن از دو استخوان ترقوه آنها نمی گذرد [یعنی اثری بر جای نمی گذارد]. بعد از این نیز زمانی خواهد رسید که منافقی که در حقیقت کافر و مشرک است، با فرد مؤمن مناظره می کند و همانند او از موضع دین، سخن می گوید.

رهایی

● قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: سَيَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ ثَمَاثِ
فِيهِ الْضَّلَالُ وَ تَشْرُفُ فِيهِ الْبَنِيَانُ وَ يَكْثُرُ فِيهِ الْحَلْفُ وَ
الثَّلَاغُونُ وَ يَفْشُو فِيهِ الرِّشَا وَ الزِّنا وَ تُبَاعُ الْآخِرَةُ بِالدُّنْيَا
فَإِذَا رَأَيْتَ ذَلِكَ فَالنَّجَاءَ النَّجَاءَ! قِيلَ: كَيْفَ النَّجَاءُ؟
قَالَ: كُنْ حِلْسًا مِنْ أَحْلَاصِ بَيْتِكَ وَ كُفَّ لِسَانَكَ وَ
يَدَكَ.

۱- کنز العمل: ۱۱: ۲۱۳-۲۱۴-۳۱۲۷۴.

پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: زمانی فرا می‌رسد که در آن، نمازها را می‌میرانند، ساختمانها بیلند و مرتفع می‌گردد، قسم خوردن و لعن بر یکدیگر زیاد می‌شود، رشوہ و زنا آشکار می‌گردد و آخرت را به دنیا می‌فروشنند. چون چنین دیدی رهایی! رهایی!

گفتند: رهایی چگونه است؟

حضرت فرمودند: در خانه بنشین و زبان و دست را نگهدار.

زیر و رو شدن ارزشها

● قالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ : يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لا يُقْرَبُ فِيهِ إِلَّا الْمَاجِلُ وَ لا يُظَرَّفُ فِيهِ إِلَّا الْفَاجِرُ وَ لا يُضَعَّفُ فِيهِ إِلَّا الْمُنْصِفُ. يَعْدُونَ الصَّدَقَةَ فِيهِ غُرْمًا وَ صِلَةَ الرَّحِيمِ مَنَّاً وَ الْعِبَادَةَ اسْتِطَالَةً عَلَى النَّاسِ: فَعِنْدَ

ذلِكَ يَكُونُ السُّلْطَانُ بِمَشَوَّرَةِ النِّسَاءِ وَ اِمَارَةِ الْصِّبِيَانِ وَ
تَدْبِيرِ الْخِصِيَانِ.^۱

حضرت علی ^ع فرمودند: زمانی فرامی‌رسد که در آن، جز سخن چین، مقرّب شمرده نمی‌شود و غیر از گناهکار هرزه، کسی زیرک و باهوش شمرده نمی‌شود و جز فرد با انصاف، کسی ضعیف و ناتوان شمرده نمی‌شود: در آن زمان مردم صدقه را خسارت، صلة رحم را مئت و عبادت و بندگی را برتری جویی و تکبر بر مردم می‌پندارند. در آن زمان، سلطنت با مشورت زنان و ریاست کودکان و عاقبت اندیشه خواجگان محقق می‌شود [انجام می‌شود].

۱- نهج البلاغه، فیض الاسلام، حکمت: ۹۸.

حج در آخر الزمان

● عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جَعْفَرٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ: يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَكُونُ فِيهِ حَجُّ الْمُلُوكِ نُزْهَةً وَ حَجُّ الْأَغْنِيَاءِ تِجَارَةً وَ حَجُّ الْمَسَاكِينِ مُسَائِلَةً.^۱

امام باقر به واسطه پادر بزرگوارش نقل می کند که پیامبر گرامی اسلام فرمودند: زمانی بر مردم خواهد آمد که حج پادشاهان در آن زمان برای تفریح و خوشگذرانی، حج توانگران و ثروتمندان برای تجارت و بازرگانی و حج نیازمندان، مایه تکدی و درخواست آنان از دیگران می باشد.

۱- رسائل الشیعه (آل البيت): ۱۱۰ ع

یاری مستمندان

● عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَمَّارٍ. عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] قَالَ:
يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ مَّنْ سَأَلَ النَّاسَ. عَاشَ وَمَنْ
سَكَّتَ. ماتَ.

قُلْتُ: فَمَا أَصْنَعُ إِنْ أَدْرَكْتُ ذَلِكَ الزَّمَانَ؟
قالَ: تُعِينُهُمْ بِمَا عِنْدَكَ فَإِنْ لَمْ تَجِدْ فِي جَاهِكَ.^۱
اسحاق بن عمار نقل می کند که امام صادق ع
فرمودند: زمانی فرا خواهد رسید که هر کس از
مردم درخواست کند، زندگی می کند، و هر که
سکوت کند، می میرد.
اسحاق می گوید، عرض کردم: اگر من در آن
زمان بودم، چه کنم؟

۱- وسائل الشيعة (آل البيت): ۹ دعاء وكافي: ۴۶/۴ ح ابا اختلاف
مختصر.

امام صادق ع فرمودند: با آنچه داری، مردم را
یاری کن و اگر چیزی نداری، به وسیله آبرویت
به کمک آنان بستاب.

دل مؤمن

● عَنِ الصَّادِقِ عَنْ أَبَائِهِ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَذُوبُ فِيهِ قَلْبُ الْمُؤْمِنِ فِي جَوْفِهِ كَمَا يَذُوبُ الْأَنْكُفُ فِي النَّارِ. يَعْنِي الرَّصَاصَ وَ مَا ذَاكَ إِلَّا لِمَا يَرَى مِنَ الْبَلَاءِ وَ الْأَحْدَاثِ فِي دِينِهِمْ لَا يَسْتَطِعُ لَهُ غَيْرًا.

امام صادق ع به واسطه پدرانشان نقل می کنند که رسول خدا ع فرمودند: زمانی فرامی رسد که در آن، دل مؤمن در درونش آب می شود همانگونه که

۱- بحار الانوار: ۲۸-۴۸-۱۳.

سرب در آتش آب می‌شود و این نیست، مگر به
جهت بلاهایی که می‌بیند و بدعتهایی که در دین
می‌نہند و او توان دگرگون ساختن آنها را ندارد.

فهرست مندرجات

سر آغاز سخن ۳	دعای غریق ۱۵
گروه رستگاران ۱۲	آتش گل‌اخته بر کف ۱۶
انتشار کتب دینی ... ۱۴	ناتوانی و گناه ۱۷

گریه پیامبر اکرم	پاداش پنجاه صدیق ۱۸
۴۰.....	برترین دارایی ۲۰.....
فرار از دانشمندان ... ۴۳	فرار برای حفظ دین ۲۰
خواری مؤمن ... ۴۴	راه نجات ... ۲۳.....
پنهان شدن مؤمنان .. ۴۵	سکوت و عزلت ... ۲۴....
لباس زیبا، صدای	پایداری در دین ... ۲۵....
خوش! ... ۴۵	مردمان پایدار ... ۲۶.....
برادر مهربان و مال	قرآن و اهل قرآن ... ۲۸....
حلال ... ۴۶	قرآن، اسلام، مساجد،
پنج چیز فراموش شده	فقها ... ۳۲.....
۴۷.....	پول پرستی ... ۳۴.....
مردمان گرگ صفت . ۴۸	پرهیز از راهزنان ... ۳۶....
حلال و حرام ... ۴۹.....	دشمنان خدا ... ۳۹.....

منافقان امت ۶۴	ربا ۴۹
روزگار فرار ۶۷	بنگ ۵۰
برچیاده شدن دانش ۶۹	گم شدن اول ماه ۵۱
رهايسي ۷۱	شكایت از پروردگار! ۵۳
زیر و رو شدن ارزشها ۷۲	مردم آخر الزمان ۵۵
حج در آخر الزمان ۷۴	رنگ رنگ شدن در دین ۵۶
يارى مستمندان ۷۵	باطنهای پلید ۵۸
دل مؤمن ۷۶	انسانهای شیطان صفت ۶۰
فهرست مندرجات ۷۷	گرگ در لباس میش ۶۳